

9983 LLEI ORGÀNICA 2/1981, de 4 de maig, que modifica i afegeix determinats articles del Codi penal i el de justícia militar. («BOE» 107, de 5-5-1981.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

Article primer.

Els articles 214 i 217 del Codi penal queden redactats de la manera següent:

«Article 214.

Són reus de rebel·lió els que s'alcin públicament per a qualsevol de les finalitats següents:

1a Derogar, suspendre o modificar totalment o parcialment la Constitució.

2n Destituir el cap de l'Estat o obligar-lo a executar un acte contrari a la seva voluntat.

3r Impedir la lliure celebració d'eleccions per a càrrecs públics en tot el territori de la nació.

4t Dissoldre les Corts Generals, el Congrés dels Diputats o el Senat, o impedir que es reunixin o deliberin o arrencar-los alguna resolució.

5è Declarar la independència d'una part del territori nacional o sostreure la nació o part d'aquesta així com algun cos de tropa o qualsevol altra classe de força armada a l'obediència del Govern.

6è Usar o exercir per si mateix o desposseir el Govern o qualsevol dels seus membres de les seves facultats, o impedir-los o coartar-los el seu lliure exercici.

Article 217.

Són castigats com a rebels, amb la pena de presó major:

1r Els qui, sense alçar-se públicament, cometin per astúcia o per qualsevol altre mitjà contrari a les lleis algun dels delictes inclosos a l'article 214.

2n Els qui sedueixin tropes o qualsevol altra classe de força armada per cometre el delicte de rebel·lió.

Si arriba a tenir efecte la rebel·lió, els seductors es reputen promotors i han de patir la pena assenyalada a l'article 215.

3r Els qui, en una forma diferent de la que preveu el capítol 1r, títol I, d'aquest llibre, atemptin contra la integritat de la nació espanyola o la independència de tot el territori o una part sota una sola representació de la seva personalitat com a tal nació.»

Article segon.

S'incorporen al Codi penal els nous preceptes següents:

«Article 216 bis, a).

1. La conspiració, proposició i provocació als delictes inclosos en els articles 174 bis b), 214 i 217, fetes públicament o per mitjà de la impremta, la radiodifusió o per qualsevol altre mitjà que en faciliti la publicitat són castigades amb la pena inferior en un grau a la que correspondria a l'autor dels delictes esmentats.

S'imposa la mateixa pena al reu d'apologia dels delictes a què es refereix el paràgraf anterior i al d'apologia de la rebel·lió militar, encara que no s'arribi a cometre, així com al de la del terrorisme realitzat per mitjà de bandes o grups armats a què es refereix la Llei orgànica 11/1980, d'1 de desembre.

2. Admesa la querella presentada pel Ministeri Fiscal pels delictes inclosos en aquest article, el jutge, a petició d'aquell, ha d'ordenar el tancament provisional del mitjà de difusió i, si ho creu procedent, l'ocupació material dels instruments del delicte. Únicament als efectes d'aquest número, i, sens perjudici del que disposa l'article 48, s'entenen en tot cas instruments del delicte les instal·lacions, maquinàries i béns pels quals s'hagin realitzat les activitats tipificades en el número 1 d'aquest article, i les que hagin servit per preparar o confeccionar els comunicats.

Dins els tres dies següents a l'adopció de les mesures anteriors, el jutge, escoltat el Ministeri Fiscal i a la vista de les alegacions de les parts, les ha de ratificar o deixar sense efecte, en tot o en part, per mitjà d'una interlocutòria. Contra aquesta interlocutòria es pot interposar directament recurs d'apel·lació, a un sol efecte, que ha de resoldre la Sala Penal de l'Audiència Nacional en el termini de cinc dies. En tot cas, la sentència que posi fi al procés ha d'aixecar o imposar definitivament el tancament del mitjà de difusió.

Article 216 bis, b).

No és aplicable als delictes de provocació o apologia de la rebel·lió el que disposen els articles 13 i 15, i els són aplicables les regles ordinàries de responsabilitat criminal que estableix aquest Codi amb caràcter general.

Article 174 bis, a)

Són castigats amb les penes de presó major i multa de cent mil a cinc-centes mil pessetes les persones que pertanyin als grups o bandes armades a què es refereix la Llei orgànica 11/1980, d'1 de desembre; les que assisteixin a cursos o camps d'entrenament d'aquests i les que mantinguin relacions de cooperació amb bandes armades o grups terroristes estrangers.

Article 174 bis, b).

És castigat amb les penes de presó major i multa de cent mil a cinc-centes mil pessetes, llevat que per l'aplicació d'altres preceptes correspongui una pena més greu, el qui obtingui, reculli o faciliti de qualsevol manera informació, vehicles, allotjaments o locals, armes o explosius o altres mitjans materials, o cooperació econòmica i el qui realitzi qualsevol altres actes de col·laboració que afavoreixin:

a) La fundació, organització o reconstitució de les bandes o grups armats a què es refereix la Llei orgànica 11/1980, d'1 de desembre, i l'organització, la planificació o la realització de les activitats de qualsevol classe de les bandes o els grups armats esmentats.

b) La comissió de qualsevol classe de delicte per una persona o persones integrades en les bandes o els grups armats esmentats en l'àmbit dels objectius i activitats d'aquests. Si com a conseqüència del que preveu aquest apartat es produeix la mort d'una o més persones, la pena s'eleva a reclusió major.

Article 174 bis, c).

A l'íntegrament, col·laborador o cooperador dels grups o bandes armades que espontàniament coadjuvi amb les forces de seguretat o amb l'autoritat judicial a actes suficients per evitar la comissió del delicte o disminuir-ne els efectes, o aporti proves definitives per a la identificació o la captura dels partícips, se li ha de rebaixar en dos graus la pena que li correspongui per la seva participació en els delictes esmentats.

Les persones incloses en els articles 174 bis, a), i 174 bis, b), que col·laborin amb les forces de seguretat o l'autoritat judicial en el descobriment o desarticulació de

bandes o grups armats s'han de beneficiar igualment de la rebaixa de la pena que estableix el paràgraf anterior.»

Article tercer.

S'incorpora al Codi penal el precepte següent:

«Article 160 bis.

Les mateixes penes que estableixen els articles anteriors d'aquesta secció per als que atemptin contra les Corts Generals o el Consell de Ministres de la nació, són aplicades als qui de la mateixa manera ho facin contra les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, els consells de govern d'aquestes o els seus membres.»

Article quart.

U. Els articles 290 i 291 del Codi de justícia militar queden redactats així:

«Article 290.

Són castigats amb la pena de dotze anys i un dia a vint anys de reclusió militar els qui provoquin o excitin a cometre el delicte o en facin apologia encara que aquest no es produeixi, i els qui, una vegada comès, facin l'apologia d'aquest o dels seus responsables.

Article 291.

La conspiració i proposició per al delicte es castiguen amb la mateixa pena.»

Dos. S'incorporen al Codi de justícia militar els preceptes següents:

«Article 291 bis.

No és aplicable als delictes de provocació o apologia de la rebel·lió el que disposa l'article 197 d'aquest Codi, i són aplicables les regles ordinàries de responsabilitat criminal establertes amb caràcter general.

Article 538 bis.

1r La conspiració, proposició i provocació als delictes inclosos en els articles 290 i 291, així com l'apologia d'aquests, fetes públicament o per mitjà de la impremta, la radiodifusió o per qualsevol altre mitjà que faciliti la seva publicitat són castigades amb la pena inferior en un grau a la que correspondria a l'autor dels delictes esmentats.

2n Incoada la causa pels delictes compresos en els articles 290 i 291, quan hagin estat comesos per mitjà de la impremta, la radiodifusió o per qualsevol altre mitjà que en faciliti la publicitat, el jutge, per si mateix i en tot cas quan ho demani el Ministeri Fiscal, ha d'ordenar el tancament provisional del mitjà de difusió i, si ho creu procedent, l'ocupació material dels instruments del delicte. Als efectes d'aquest apartat, i sens perjudici del règim general, s'entenen en tot cas instruments del delicte les instal·lacions, maquinàries i béns pels quals s'hagin realitzat les activitats tipificades en els articles 290 i 291, i els que hagin servit per preparar o confeccionar els comunicats.

Dins els tres dies següents a l'adopció de les mesures anteriors, el jutge, escoltat el fiscal i a la vista de les alegacions de les parts, les ha de ratificar o deixar sense efecte, en tot o en part, per mitjà d'una interlocutòria. Es pot recórrer contra aquesta interlocutòria davant l'autoritat judicial militar superior, la qual ha de resoldre en un termini de cinc dies. En tot cas, la sentència que posi fi al procés ha d'aixecar o imposar definitivament el tancament del mitjà de difusió.»

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

La competència per al coneixement dels delictes inclosos en els articles 1r, 2n i 3r d'aquesta Llei correspon a l'Audiència Nacional i als jutjats centrals.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queda derogat l'article 2n del Reial decret llei 3/1979, de 26 de gener, així com totes les disposicions que s'oposin a aquesta Llei orgànica.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, quatre de maig de mil nou-cents vuitanta-u.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

10325 LLEI ORGÀNICA 3/1981, de 6 d'abril, del defensor del poble. («BOE» 109, de 7-5-1981.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

TÍTOL PRIMER

Nomenament, cessació i condicions

CAPÍTOL PRIMER

CARÀCTER I ELECCIÓ

Article primer.

El defensor del poble és l'alt comissionat de les Corts Generals designat per aquestes per a la defensa dels drets inclosos en el títol I de la Constitució, a l'efecte de la qual pot supervisar l'activitat de l'Administració i donar-ne compte a les Corts Generals. Exerceix les funcions que li encomanen la Constitució i aquesta Llei.

Article segon.

U. El defensor del poble és elegit per les Corts Generals per a un període de cinc anys, i s'ha de dirigir a aquestes a través dels presidents del Congrés i del Senat, respectivament.

Dos. Tant en el Congrés com en el Senat s'ha de designar una comissió encarregada de relacionar-se amb el defensor del poble i informar el Ple en totes les ocasions que sigui necessari.

Tres. Les dues comissions s'han de reunir conjuntament quan ho acordi així el president del Congrés, i en tot cas i sota la seva presidència, per proposar als plens de les cambres el candidat o candidats a defensor del poble.

Els acords de la comissió s'adopten per majoria simple.

Quatre. Proposat el candidat o candidats, es convoca el Ple del Congrés en un termini no inferior a deu dies perquè procedeixi a la seva elecció. És designat qui obtingui una votació favorable de les tres cinquenes parts dels membres del Congrés i posteriorment, en un termini màxim de vint dies, sigui ratificat per aquesta mateixa majoria del Senat.